

Publicerad 2009-04-04 11:44 av -Ulla Tilemo-

Stjärnorna log

som när knopparna
ligger på jorden och
sväller i väntan på solen
är livsgnistan
i träda

för att blomma ut
behövs mänskligt
sällskap och efter
ett trivsamt umgänge
var jag plötsligt mätt

natthimlen var stjärnklar
och de log
mot mig
stjärnorna log och
nickade

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten